

Filin Gizli Mektubu

Ebru Mina TOMURCUK

Filin Gizli Mektubu

Ebru Mina TOMURCUK

Geniş, altın rengi savanda, akasya ağaçlarının şemsiye gibi yayıldığı yerde, Ellie adında küçük bir fil yaşırdı. Yumuşak gri derisi, pembe kenarlı kocaman sarkık kulakları ve sol kulağının arkasına sıkıştırılmış küçük beyaz bir çiçeği vardı. Her sabah annesine tatlı ot ve serin su toplamada yardım ederdi. Ama bugün Ellie özel bir şey buldu: pürüzsüz bir taşın altına sıkıştırılmış katlanmış bir yaprak mektup.

Ellie yaprak mektubu dikkatlice açtı. Mektup, geçen mevsim vefat eden büyükannesi Nala'dandı. Mektupta şöyle yazıyordu: 'Sevgili Ellie'm, sana bıraktığım ipuçlarını takip et. Baobab ağacının yaşlı bir dost gibi eğildiği yere bak.' Ellie'nin kalbi merakla çarptı. Mektubu, sabah güneşi gibi sarı ve yeşil olan örgü ot çantasına koydu.

Ellie heyecanla kuyruğunu sallayarak savanın ötesine doğru yola çıktı. Otlar bacaklarının etrafında fısıldıyor, kuşlar dallardan şarkı söylüyordu. Yaprak kemiren bir zürafa ailesinin ve derede su içen bir zebra sürüsünün yanından geçti. 'Nereye gidiyorsun, küçük?' diye sordu bir zürafa. 'Büyükannemin sırrını bulmaya!' diye karşılık verdi Ellie, kahverengi gözleri parlıyordu.

Kısa süre sonra Ellie büyük baobab ağacına ulaştı. Gövdesi geniş ve buruşuktu, tıpkı büyükannesinin derisi gibi. Köklerin etrafını araştırdı ve üzerine ok çizilmiş küçük bir taş buldu. Ok nehri işaret ediyordu. Ellie, büyükannesinin 'Nehir en eski şarkıları söyler' dediğini hatırladı. Yol boyunca aceleyle yürüdü, sarkık kulakları çırpınıyordu.

Nehir kıyısında Ellie, Tembo adında bilge yaşı bir kaplumbağayla karşılaştı. 'Bir ipucu gördün mü?' diye sordu. Tembo yavaşça gülümsedi. 'Büyükannen seni gözetlememi söyledi. Kulağının arkasında bir çiçekle geleceğini söyledi.' Buruşuk boynunu düz kayaların olduğu bir sıraya doğru uzattı. 'Basamak taşlarına benzeyen taşları takip et' dedi.

Ellie kaymamaya dikkat ederek düz kayaların üzerinden nehri geçti. Diğer tarafta, bir sapına kırmızı bez bağlanmış uzun otlar buldu. Tıpkı büyükannesinin dişinin etrafına sardığı kırmızı örtü gibiydi! Ellie'nin kalbi hızla çarptı. Bezi çözdü ve başka bir ipucu buldu: 'Güneş tepelere dokunduğunda, yerin uğuldadığı yeri bul.'

Güneş yükseliyordu, bu yüzden Ellie bir dikenli ağacın altında dinlendi. Büyükannesinin yumuşak sesini ve nazık, bilge gülümsemesini düşündü. Büyükannesinin yıldızların altında hikâyeler anlattığını, küçük Tumbo'nun kucağında kıkırdadığını hatırladı. Anılar Ellie'yi içten ısıttı, sıcacık bir battaniye gibi. Gizli yeri bulmak için sabırsızlanıyordu.

Yürürken Ellie, Kito adında konuşkan bir papağanla karşılaştı. 'Kito, yerin uğuldadığı yeri biliyor musun?' diye sordu. Kito başını yana eğdi. 'Arıların sesini takip et' diye bağırdı. 'Gizli oyuğun yakınında vızıldarlar.' Ellie ona teşekkür etti ve vızıltıyı takip etti. Arılar onu bir taş çemberine götürdü ve yer gerçekten de onların şarkısıyla uğulduyor gibiydi.

Taşların ortasında Ellie küçük bir delik buldu. İçinde bir fil hortumu resmi olan pürüzsüz, yuvarlak bir çakıl taşı vardı. Bu büyükannesinin en sevdiği simgeydi! Ellie, büyükannesinin 'Hortumlarımız fazladan eller gibidir, her zaman yardıma hazırdır' dediğini hatırladı. Resmi hortumuyla çizdi ve kendini büyükannesine yakın hissetti.

Çakıl taşına küçük bir ip bağlıydı. Ellie ipi nazıkçe çekti ve yerdeki gizli bir kapı açıldı. Yumuşak yosunla kaplı bir tünel ortaya çıktı. Ellie tereddüt etti. İçerisi karanlık görünüyordu. Ama büyükannesinin cesaretini düşündü ve içeri girdi. Tünel aşağı doğru eğimliydi ve uzaktan hafif kahkaha ve boru sesleri duyabiliyordu.

Tünelin sonunda Ellie parlak bir ışık gördü. Uzun otlar ve çiçekli çalılarla çevrili gizli bir oyuğa çıktı. Orada, yeşil ve altın rengi şalını giymiş, uzun ve güçlü Anne Zuri duruyordu. Yanında, turuncu atkısıyla heyecanla zıplayan küçük Tumbo vardı. 'Hoş geldin, Ellie!' diye bağırdılar. 'Seni bekliyorduk!'

Ellie annesine kořtu ve hortumuyula ona sarıldı. 'Mektubu biliyor muydun?' diye sordu. Anne başını salladı. 'Büyükannen bu hazine avını senin için planladı. Özel buluşma yerimizi keşfetmeni ve aile anılarımızı öğrenmeni istedi.' Tumbo Ellie'nin kuyruğunu çektiřtirdi. 'Kırmızı bezli ipucunu buldun mu? O benim favorimdi!'

Herkes yumuřak otların üzerinde bir daire řeklinde oturdu. Anne Zuri bařladı: 'Büyükanne Nala burayı severdi. Savanın aile sevgisiyle uğuldadıđı yer olduđunu söylerdi.' Sonra her fil mutlu bir anı paylařtı. Kito Amca büyükannesinin nasıl aptalca řarkılar söylediđini hatırladı. Lulu Teyze büyükannesinin bir festival için alnına mavi noktalar çizdiđi zamanı anlattı.

Tumbo kıkırdayarak dedi ki: 'Büyükannemin çamurda sıçramama izin verdiğini ve beni azarlamadığını hatırlıyorum!' Herkes güldü. Ellie paylaştı: 'Büyükannemin beni hortumuyla yatağa sokup yıldızlar hakkında hikâyeler anlattığını hatırlıyorum.' Oyuk sıcak kahkahalar ve sevgi dolu sözlerle doldu ve yer neşeyle uğulduyor gibiydi.

Anne Zuri nazik bir hortumu Ellie'nin omzuna koydu. 'Büyükkannen bu mektubu sana aile anılarının değerli hazineler olduğunu öğretmek için bıraktı. Ayrı olsak bile bizi birbirimize bağlarlar.' Ellie ailesine baktı ve içinde sıcak bir parıltı hissetti. Büyükkannesinin sevgisinin her hikâyeye ve her sarılmaya dokunarak her zaman onlarla olacağını biliyordu.

Güneş batarken gökyüzünü turuncu ve pembe tonlarına boyadı, aile sık sık burada buluşmaya söz verdi. Ellie mektubu çakıl taşının ve kırmızı bezin yanına, çantasına geri koydu. Bu macerayı asla unutmayacağını biliyordu. Ve büyükannesini özlediğinde, gizli mektubu ve sevginin ve anıların sonsuza dek yaşadığı gizli yeri hatırlayacaktı.